

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 11Csp/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118393658
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Moravčíková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2022:6118393658.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou JUDr. Alenou Moravčíkovou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: J. U., Q.. XX.XX.XXXX, U. J., o zaplatenie 1.249,62 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 359,26 eur s príslušenstvom z a s t a v u j e.
- II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.
- III. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou dňa 30.11.2018 Okresnému súdu Banská Bystrica sa žalobca domáhal, aby súd v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz, ktorým súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 1.249,62 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.023,48 eur od 15.06.2017 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 14.06.2017 so spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. ako postupcom nadobudol ako postupník pohľadávku voči žalovanému. Postupca - Home Credit Slovakia, a.s. uzavrela dňa 16.12.2014 so žalovaným zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Obchodné podmienky postupcu. Na základe zmluvy spoločnosť postupcu poskytla žalovanému peňažné prostriedky, avšak žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Podľa zmluvy postupca poskytol žalovanému úver vo výške 1.150,- eur, ktorý mal žalovaný splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 24,96 eur, vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc dňom 16.01.2015 a s konečnou splatnosťou dňa 20.05.2020. Žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu 259,64 eur. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému vo výške 1.377,94 eur ku dňu postúpenia pozostávala z istiny vo výške 1.023,48 eur, z riadneho úroku vo výške 226,14 eur, úroku z omeškania vo výške 128,32 eur a poplatkov vo výške 0,00 eur. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 1.249,62 eur a pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 1.023,48 eur a neuhradeného riadneho úroku vo výške 226,14, eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy si si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalovaný po postúpení pohľadávky v prospech žalobcu neuhradil žiadnu sumu. Úrok z omeškania si uplatňuje dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci dňa 19.12.2018 platobný rozkaz sp. zn.: 30Up/1139/2018-0, ktorý sa však žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk. Žalobca na základe výzvy Okresného súdu Banská Bystrica navrhol podľa § 10 ods. 1 Zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní, pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného

sporového poriadku. Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetnú právnu vec tunajšiemu súdu ako súdu miestne príslušnému dňa 13.02.2019.

3. Žalobca na výzvu súdu vo svojom vyjadrení okrem iného vyjadril k otázke premlčania pri úhrade dlhu v splátkach v kontexte spotrebiteľských úverov a uviedol, že neuplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka do najbližšej nasledujúcej splátky spôsobuje zánik tohto práva veriteľa. V danom prípade bolo platobnou históriou preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (30.03.2016) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Keďže právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšej nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť vyhlásená pre nezaplatenie prvej nezaplatennej splatnej splátky, ale vzhľadom k tomu, že mimoriadna splatnosť bola vyhlásená 30.03.2016, toto svoje právo v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka uplatnil pre nezaplatenie splátky splatnej 20.03.2016 a zároveň si toto právo uplatnil v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre omeškanie spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšie ako 3 mesiace a preto podľa neho nemožno nárok považovať za premlčaný. Na podporu svojich tvrdení poukázal na viaceré rozhodnutia súdov Slovenskej republiky. Ďalej uviedol, že nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním pohľadávky, upozornil ho pôvodný veriteľ výzvou zo dňa 03.03.2016 na omeškanie zo splácaním pohľadávky a zároveň na oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Nakoľko žalovaný ani po výzve dlžnú sumu neuhradil, pôvodný veriteľ dňa 30.03.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť. Zároveň uviedol, že výzva pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti bola zaslaná obyčajnou listovou zásielkou a preto nedisponujú doručenkou. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti a k oznámeniu o postúpení pohľadávky doložil podací hárok a poukázal na znenie Hlavy 12, §4 Obchodných podmienok, kde bola dohodnutá fikcia doručenia. Možnosť dohodnúť fikciu doručenia v spotrebiteľských veciach preukazoval rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15.12.2020, sp.zn. 5Cdo/36/2020 a uznesením Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 13CoCsp/43/2020 z 18.05.2021.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 25.01.2022, pričom právny zástupca žalobcu ešte pred otvorením pojednávania uviedol, že žalobca berie žalobu mimo rámca zaplatenia istiny čiastočne späť a v dôsledku uvedeného navrhuje odročenie pojednávania na iný termín s tým, že späťvzatie doručí súdu následne aj písomne. V zmysle písomného vyjadrenia zo dňa 04.02.2022 uviedol, že žalobca berie žalobu čiastočne späť v sume 359,26 eur a na základe uvedeného upravil petit žaloby tak, že navrhol, aby bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 890,36 eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 890,36 eur od 15.06.2017 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Zároveň uviedol, že s ohľadom na znenie ust. 150 ods. 1 a 151 ods. 1 CSP, skutočnosť, že výzva na úhradu bola žalovanému doručovaná nebola protistranou rozporovaná je potrebné toto tvrdenie považovať za tkz. nesporne skutkové tvrdenie (nie je potrebné preukázať ďalšími listinnými prípadne inými dôkazmi) a teda je nesporným skutkovým tvrdením, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bol postupcom vyzvaný na úhradu omeškaných splátok. Na podporu svojho tvrdenia poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov. Poukázal aj na to, že pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti postupca opakovane vyzýval žalovaného k úhrade omeškaných splátok úveru, pričom v týchto výzvach nad rámec zákonných povinností upozorňoval žalovaného aj na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru.

5. Žalobca vo svojom následnom vyjadrení opätovne poukázal na znenie ust. 150 ods. 1 a 151 ods. 1 CSP, a teda na skutočnosť, že výzva na úhradu bola žalovanému doručovaná nebola protistranou rozporovaná a preto je potrebné toto tvrdenie považovať za tkz. nesporne skutkové tvrdenie (nie je potrebné preukázať ďalšími listinnými prípadne inými dôkazmi) a v podstate sa vyjadril v zhode so svojím predchádzajúcim vyjadrením.

6. Súd následne nariadil pojednávanie na deň 31.05.2022 na ktorom vec v zmysle § 180 CSP prejednal v neprítomnosti žalovaného. Právny zástupca žalobcu uviedol, že sa pridriava v plnom rozsahu podanej žaloby a aj prednesov, ktoré boli už zaslané súdu a navrhol, aby súd vyhovel žalobe v zmysle čiastočného späťvzatia na základe nesporných skutkových tvrdení prezentovaných žalobcom.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín predložených žalobcom a ďalšími listinami tvoriacimi obsah spisu a to najmä s návrhom na vydanie platobného rozkazu, Zmluvou o postúpení pohľadávok, Prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere, Úverovými podmienkami Spotrebiteľský úver, Štandardnými európskymi informáciami o

spotrebiteľskom úvere, výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 30.03.2016, podacím hárkom Slovenskej pošty zo dňa 01.04.2016, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 21.06.2017, podacím hárkom Slovenskej pošty zo dňa 22.06.2017, dokladom o výške čerpania úveru, potvrdením o úhradách žalovaného, pokusom o zmier zo dňa 16.10.2018, podacím hárkom Slovenskej pošty zo dňa 17.10.2018, súhrnnými informáciami o údajoch poskytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a zahraničnými bankami za 3. štvrťrok 2014, súhrnnými informáciami o údajoch poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrťrok 2014, výsledkami interaktívnych kalkulačiek na výpočet RPMN, vyjadrením žalobcu zo dňa 14.10.2021, upomienkou - upozornením pred zahájením vymáhania celého dlhu zo dňa 03.03.2016, čiastočným späťvzatím a vyjadrením žalobcu zo dňa 04.02.2022, vyjadrením zo dňa 24.03.2022 a zistil tento skutkový a právny stav:

8. Medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 16.11.2014 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, pričom jej predmetom bolo poskytnutie účelového úveru na úhradu ceny tovaru - vysávač vo výške 1.150,- eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť peňažné prostriedky spolu s úrokom vo výške 13,23 % ročne, v 65 mesačných splátkach, výška mesačnej splátky 24,96 eur, RPMN 14,1 %, celková čiastka k zaplateniu 1.622,40 eur, priemerná RPMN 21,79 %, splatnosť splátky 20. deň v kalendárnom mesiaci, dátum prvej splátky 16.01.2015, termín konečnej splatnosti 20.05.2020. Žalovaný porušil svoju povinnosť platiť jednotlivé splátky riadne a včas a preto ho mal právny predchodca žalobcu najprv listom - "Upomienka: Upozornenie pred zahájením vymáhania celého úveru" zo dňa 03.03.2016 vyzvať na úhradu čiastky vo výške 169,80 eur so splatnosťou ihneď a s upozornením, že inak bude požadovať okamžité splatenie celého zostatku úveru vo výške 1.442,76 eur a následne listom - "Výzva k splateniu celého úveru" zo dňa 30.03.2016 oznámil žalovanému, že v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov ho vyzýva k splateniu celého úveru a vyzval ho zaplatiť dlžnú čiastku vo výške 1.152,13 eur najneskôr do 15 dní od spísania tejto výzvy na účet uvedený vo výzve. Túto výzvu podal žalovaný na poštovú prepravu dňa 01.04.2016. Oprávnenie veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky je zakotvené v Hlave 6, § 3 úverových podmienok.

9. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi spoločnosťami Home Credit Slovakia, a. s. a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. dňa 14.06.2017 a jej príloh, bola pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania postúpená spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. ku dňu 14.06.2017. Túto skutočnosť oznámila Home Credit Slovakia, a. s. žalovanému listom zo dňa 21.06.2017, ktorý podala na poštovú prepravu dňa 22.06.2017.

10. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

12. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

17. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa § 525 ods. 2 OZ, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

22. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

23. Podľa § 9 ods. 1 a 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>> a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>>,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>>,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>> za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

24. Podľa § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>>,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>>,
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20140901.html>> alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

25. Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase postúpenia pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

26. Podľa § 232 ods. 3 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

27. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

28. Na základe vykonaného dokazovania súd má za preukázané, že medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a. s. ako pôvodným veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, došlo k dňa 16.12.2014 k uzatvoreniu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 479 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzatvorení nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na právny vzťah založený touto zmluvou je tak potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Uvedená zmluva mala formulárový charakter, bola vopred pripravená právnym predchodcom žalobcu a žalovaný nemohol ovplyvniť jej obsah. V zmysle zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver v sume 1.150,- eur, ktorý mal splácať v pravidelných 65 mesačných splátkach v sume po 24,96 eur, v celkovej čiastke 1.622,40 eur, pričom žalovaný uhradil iba sumu 259,64 eur.

29. Žalovaný úver čerpal, riadne a včas ho nesplácal, a preto pôvodný veriteľ žalovaného mal najprv listom zo dňa 03.03.2016 - „Upomienka: Upozornenie pred zahájením vymáhania celého úveru“ vyzvať na úhradu čiastky vo výške 169,80 eur, so splatnosťou ihneď a s upozornením, že inak bude požadovať okamžité splatenie celého zostatku úveru vo výške 1.442,76 eur. Nakoľko k úhrade nedošlo, následne mal listom zo dňa 30.03.2016 - "Výzva k splateniu celého úveru" úver zosplatiť. Predmetnú zásielku dal pôvodný veriteľ na poštovú prepravu dňa 01.04.2016. Otázku zosplatenia úveru je potrebné vykladať v kontexte § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ súčasne. Z ich obsahu vyplýva, že povinnosťou veriteľa je upozorniť dlžníka na možnosť zosplatenia záväzku predtým, ako k zosplateniu dôjde, a to v lehote nie kratšej ako 15 dní. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide teda o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 OZ a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškania so zaplatením splátky v zmysle § 565 OZ, pričom zákonodarcu má na mysli adresovanú písomnosť, ktorá sa nevyhnutne musí dostať do sféry dispozície spotrebiteľa a z jej obsahu musí byť zrejmé splnenie zákonných podmienok uplatnenia režimu v zmysle § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ. Žalobca uviedol, že pokiaľ ide o výzvu - "Upomienka: Upozornenie pred zahájením vymáhania celého dlhu", uvedené sa zasielalo žalovanému obyčajnou listovou zásielkou a doručenkou nedisponujú, no vzhľadom k tomu, že doručenie výzvy nebolo zo strany žalovaného rozporované, v súlade s ust. 150 ods. 1 a 151 ods. 1 CSP, treba túto skutočnosť považovať za tkz. nesporné skutkové tvrdenie a nie je to teda potrebné preukázať ďalšími listinnými prípadne inými dôkazmi. V súvislosti na uvedenú argumentáciu súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho /rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 26.06.2010), podľa ktorého "súd vecnú legitimitáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta, pričom zistenie nedostatku vecnej legitimitácie má za následok zamietnutie žaloby. Rovnako súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019 podľa ktorého „I. Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. II. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená).“ Na

základe uvedeného má súd za to, že žalobca nepreukázal platné zosplatnenie poskytnutého úveru, nakoľko nepreukázal predloženými listinnými dôkazmi platné a účinné zosplatnenie úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko nepredložil žiadny listinný dôkaz, ktorý by preukázal, že by pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti bol žalovaný účinným spôsobom upozornený na možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť, ak nedôjde k úhrade dlžných splátok, resp. nepredložil žiadny listinný dôkaz, ktorý by preukázal, že by sa výzva - "Upomienka: Upozornenie pred zahájením vymáhania celého dlhu", dostal do dispozičnej sféry žalovaného a mal možnosť sa s ňou oboznámiť a teda nepreukázal ani skutočnosť, že bola žalovanému medzi upozornením a vyhlásením mimoriadnej splatnosti reálne poskytnutá aspoň 15 dňová dodatočná lehota na splnenie si povinnosti úhrady dlžných splátok. Žalobca vo svojich posledných vyjadreniach poukázal aj na to, že pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti postupca opakovane vyzýval žalovaného k úhrade omeškaných splátok úveru, pričom v týchto výzvach nad rámec zákonných povinností upozorňoval žalovaného aj na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, no uvedené tvrdenie nepodložil žiadnym dôkazom. Rovnako súd skúmal aj dodržanie postupu v súlade s § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch s ohľadom na dodržanie odbornej starostlivosti pri skúmaní schopnosti žalovaného splácať úver, nakoľko splnenie tejto povinnosti preukazuje dodávateľ, avšak zo súdneho spisu a to konkrétne zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva iba deklarováný príjem žalovaného, no bez predloženia akýchkoľvek podkladov a dôkazov potvrdzujúcich príjem, či výdavky žalovaného, prípadne dôkazu o nahliadnutí veriteľa do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch, v dôsledku čoho v tomto smere žalobca podľa názoru súdu neunesol dôkazné bremeno a preto jeho konanie nemožno považovať za konanie s odbornou starostlivosťou. Ak veriteľ pri posudzovaní bonity nekoná s odbornou starostlivosťou, zákon o spotrebiteľských úveroch to sankcionuje nemožnosťou vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a preto pôvodný veriteľ ani nemohol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že nedošlo a ani nemohlo prísť k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

30. Na základe uvedeného súd skúmal aktívnu legitímáciu žalobcu, nakoľko tak ako už súd uviedol vyššie, skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je súčasťou každého súdneho konania, pričom ju súd skúma vždy - aj bez návrhu, aj keď ju žiadny z účastníkov nenamieta. Aktívnu legitímáciu žalobcu odvodzuje od zmluvy o postúpení pohľadávky a od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti zo dňa 30.03.2016. V danom prípade ide o sporové konanie, a preto strana sporu tak musí uniesť bremeno tvrdení a skutočností, ktoré môžu privodiť jej úspech v spore, a toto bremeno tiež preukázať. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 132 ods. 1 určuje dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, t.j. povinnosť strany označiť dôkazy na svoje tvrdenia a z tohto vyplýva, že na strane sporu leží iniciatíva pri zabezpečovaní dôkazov. Strana pokiaľ neoznačila a nepredložila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, tak nesie nepriaznivé dôsledky, ktoré môžu spočívať v tom, že súd rozhodne len na základe vykonaných dôkazov a zo skutkového stavu, ktorý bol takto zistený, pričom takýto následok postihuje aj tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, no po vyhodnotení vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany sporu. Zákon tak určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany sporu závisle od konania, pokiaľ je daný výsledok vykonaného dokazovania. Z uvedených skutočností tak vyplýva, že žalobca má v súdnom spore nielen tvrdiť, ale i dokazovať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia pohľadávky. Ako vyplýva zo zistenia skutkového stavu, tak pôvodný žalobca mal postúpiť žalobcovi svoje pohľadávky, ktoré mal voči žalovanému. Podľa názoru súdu však žalobca nepreukázal a nepredložil také listinné dôkazy, ktoré by preukazovali platné postúpenie pohľadávky, nakoľko nepreukázal platné a účinné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a ani, že v čase postúpenia už nastala konečná splatnosť úveru. Z uvedených dôvodov tak súd preskúmal, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, nakoľko v prípade spotrebiteľských úverov bolo potrebné pre platné postúpenie pohľadávky splniť tak všeobecné podmienky uvedené v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj osobitné podmienky uvedené v § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, účinných v čase postúpenia. Nakoľko žalobca nepreukázal platné zosplatnenie úveru, resp. že ku dňu postúpenia nastala konečná splatnosť úveru (k postúpeniu pohľadávky došlo k dátumu 16.06.2017 a termín konečnej splatnosti je až 20.05.2020), nie je možné urobiť záver o tom, že by bol predmetný úver ku dňu postúpenia splatný, pričom ak ide o spotrebiteľský úver, v zmysle § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ môže postúpiť pohľadávku zo spotrebiteľského úveru len so všetkými právami s ňou spojenými, len určitým subjektom, ktoré spĺňajú tam uvedené podmienky a ak ide o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti alebo pohľadávku,

ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti. Pôvodný žalobca však postúpil žalobcovi celú pohľadávku z úveru bez toho, aby úver bol už v čase postúpenia v celom rozsahu splatný, čo je v rozpore s ust. § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Postúpenie pohľadávky je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, na ktorú neplatnosť súd ex offio prihliada. Keďže postúpenie predmetnej pohľadávky je neplatným právnym úkonom, žalobca nie je veriteľom žalovaného, a preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zamietol. V zmysle uvedeného sa súd ďalej nezaoberal posúdením zmluvných podmienok a preskúmaním zmluvy ako takej, pretože dokazovanie v tomto smere sa stalo nadbytočným.

31. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

32. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

33. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

34. Žalobca pred otvorením pojednávania vzal žalobu čiastočne späť vo vzťahu k sume prevyšujúcej zostatok sumy nezaplatenej istiny poskytnutého úveru, pričom toto čiastočné späťvzatie následne špecifikoval v písomnom podaní zo dňa 04.02.2022, kde uviedol, že berie čiastočne späť žalobu v sume 359,26 eur s príslušenstvom v dôsledku čoho si ďalej uplatňuje iba sumu 890,36 eur spolu s úrokom z omeškania 5% od 15.06.2017 do zaplataenia. Keďže k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, súhlas žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby sa nevyžaduje. Vzhľadom k uvedenej skutočnosti súd konanie v tejto časti zastavil.

35. Podľa § 255 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

36. Podľa § 262 ods.1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Napriek tomu, že žalovaný bol v spore plne úspešný (aj zastavenie konania ide na vrub žalobcu, nakoľko zbral žalobu späť bez udania dôvodu), vzhľadom k tomu, že v konaní mu žiadne trovy nevznikli a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.